

hævet i Motiverne, meent, at det maaskee kunde være et Spørgsmaal, om man ikke kunde være ligefrem berettiget til at ordne Alt, hvad der omhandles i § 3, ad den administrative Vet. Den hele Forffjel vilde kun blive, at Rentestrenten i saa Fald maaskee ikke vilde begynde at løbe, før Sagen indbragtes for Forligelsescommissjonen, skjøndt det er et Spørgsmaal, om man ikke var berettiget til at fordrø den allerede fra den Tid, da det var oplyst, at Vedkommende havde været pligtig til at svare Renter; men i ethvert Tilfælde vilde den Rentestrente, man kunde tage i Mellemtiden fra det Tidspunkt, da den rentefrie Gjæld gif over til at blive rentebærende, og til det Tidspunkt, da Sagen påklages, ikke være af den Betydning, at det kunde komme i Betragtning mod det Betænkelige, som er fremhævet ved i § 3 at vedtage en legal Fortolkning, af Loven af 8de April 1851, hvilket ikke er tilstgjet. Forøvrigt da jeg ikke kan vide, hvilket Udfald Sagen kan faae med Hensyn til § 3, anseer jeg det nødvendigt at imødegaae en Uttring, som blev fremsat af et æret Medlem, hvis Navn staaer sidst blandt Udvalgets Medlemmer (M. P. Bruun). Han gjorde nemlig opmærksom paa den Betydning, som Udvalgets Forslag, sammenholdt med Udkastet, vilde faae med Hensyn til Loven af 8de April 1851 § 10, der handler om det Tilfælde, hvor der er særskilte Parceller fra den til Eiendom overgaaede Fæstegaard. Jeg troer ikke, hans Argumentation i saa Henseende er ganske rigtig. Jeg troer, det maa være klart, at hvad enten man følger Udvalgets Forslag eller holder sig til Udkastets Bestemmelse, om at Rentestrente skal erlægges af den rentefrie Gjæld fra den Termin, da den Misligholdelse, som omhandles i § 3, er indtraadt, saa vil man kun have at gjøre med den Deel af Eiendommen, paa hvilken der til den Tid, da der er Spørgsmaal om Sagen, hviler nogen rentefri Gjæld; altsaa har man slet Intet med Parcellerne at gjøre. Enten har han ikke udparcelleret Eiendommen, eller han har udparcelleret den, og er bleven færdig dermed; har han da tidligere paa lovlig Maade fraskilt nogle Parceller, vil Lovens § 10 have fundet sin Anvendelse paa

de fraskilte Parceller, og det maa blive dem aldeles uvedkommende, at den oprindelige Besidder af Gaarden, som har fraskilt dem, gjør sig skyldig i nogen saadan forbudt Afhændelse af Besiddelsen, som § 3 omhandler. Har han ikke udparcelleret endnu, saa bliver det den hele oprindelige Gjæld, hvoraf Renter og Rentestrente kan fordres; og, naar det hedder, at Rentestrente af den hidtil rentefrie Gjæld kan fordres, er det naturligvis kun den Deel af Gjælden, som indestaaer i Eiendommen, men ikke tillige den, som staaer i de fraskilte Parceller, Bestemmelsen angaaer, uden forsaavidt den Handling, han har gjort sig skyldig i, netop bestaaer deri, at han skult har afhændet Parceller, og i saa Tilfælde indseer jeg ikke, hvorfor man skulde søge at hjælpe paa den Mand, der har kjøbt Parcellen af ham.

Dreier: Med Hensyn til nogle Uttringer af den ærede 3die Landssthingsmand for 9de Kreds (M. P. Bruun), skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg paa ingen Maade seer noget Fortrin i Udvalgets 3die Indstillingspunkt, forsaavidt som der derved gives vedkommende Minister et Spillerum ved Afgjørelsen af, hvilket Ansvar den paahvilende Forsømmelse skal paaføre de Vedkommende. Tvertimod maa jeg foretrække Lovudkastets Bestemmelse, netop forsaavidt som derved klart fremgaaer, hvad den Risiko er, som paadrages ved Forsømmelse; og, da jeg derhos ikke skjønner, at Udvalgets Indstilling forsaavidt er nogen Lempelse, men snarere maa ansees for i sine Følger at kunne være strengere for vedkommende Debitor, kan jeg ikke Andet end foretrække Lovudkastet i dette Punkt, og maa altsaa stemme imod Udvalgets tredie Indstilling.

Dahl: Jeg kan ikke erkjende, at disse Endringsforslag, som det ærede Udvalg har stillet under Nr. 1 og 2, ere Forbedringer ved Lovudkastet. Jeg maa i saa Henseende være enig med den ærede Landssthingsmand fra Falkter (Stampe). Det forekommer mig, at det i overordentlig mange Tilfælde vil være af største Vanskelighed at kunne constatere Besiddelsen. Saaledes som Udvalgets Forslag foreligger, vil det ikke være tilstrækkeligt, at der er en skriftlig Købecontract; derefter er man ikke pligtig til at gjøre Anmeldelse, men der